

Sygn. akt II KK 467/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Kazimierz Klugiewicz (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Roberta Tarsalewskiego,
w sprawie **K.M.**

skazanego z art. 223 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 22 października 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego - na
niekorzyść

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 9 kwietnia 2018 r., sygn. akt IX Ka (...)

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w W.

z dnia 14 listopada 2017 r., sygn. akt IV K (...),

**zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego K. M. uchyla
i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Okręgowemu w W. do
ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.**

UZASADNIENIE

W sprawie złożonej podmiotowo, wyrokiem Sądu Rejonowego w W. z dnia 14 listopada 2017 r., sygn akt IV K (...), oskarżony K.M. został uznany za winnego przestępstwa określonego w art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za które – na podstawie art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37b k.k. wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę roku ograniczenia wolności.

Od tego orzeczenia apelację wniósł obrońca oskarżonego, który podnosząc zarzuty obrazy przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia (art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 170 § 1 pkt 1 k.p.k.) oraz zarzut rażącej niewspółmierności kary, wniósł o zmianę wyroku Sądu pierwszej instancji i uniewinnienie K.M. od zarzucanego mu czynu lub wymierzenie łagodniejszej kary.

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2018 r., sygn. akt IX Ka (...), zmienił zaskarżone orzeczenie m.in. w ten sposób, że uchylił orzeczoną wobec K.M. karę ograniczenia wolności.

Wyrok Sądu drugiej instancji został zaskarżony na niekorzyść ww. oskarżonego przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisów prawa materialnego - art. 223 § 1 k.k. i art. 37b k.k., wskutek zmiany wyroku Sądu pierwszej instancji przez uchylenie wymierzonej K.M. kary roku ograniczenia wolności orzeczonej jednocześnie z karą 5 miesięcy pozbawienia wolności na podstawie art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37b k.k., co skutkowało wymierzeniem temu skazanemu za przypisany mu czyn z art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 224 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. kary pozbawienia wolności poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, przy równoczesnym pozostawieniu w podstawie wymiaru kary art. 37b k.k. mimo, iż po zmianie wprowadzonej przez Sąd drugiej instancji orzeczona wobec oskarżonego kara przestała mieć charakter kary sekwencyjnej, o której mowa w tym przepisie. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w W..

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna.

Kwalifikacja prawna występkę, przypisanego K.M. uprawniała do wymierzenia temu oskarżonemu – na podstawie art. 223 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. – kary pozbawienia wolności w wymiarze od roku do lat 10. Zmiana wyroku Sądu *meriti* w zakresie kary, w rezultacie której K.M. został skazany na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem poniżej ustawowego zagrożenia przewidzianego za przypisane mu przestępstwo, stanowi oczywistą i rażącą obrazę art. 223 § 1 k.k. Ponadto, pozostawienie w podstawie wymiaru kary przepisu art. 37b k.k. należy uznać również za naruszenie ww. unormowania, skoro po wyeliminowaniu kary ograniczenia wolności pozostawiono jedynie karę pozbawienia wolności, a więc nie została orzeczona tzw. kara sekwencyjna, o której mowa w tym przepisie.

Stwierdzone uchybienia prowadzą do konieczności uchylenia wyroku Sądu odwoławczego w części dotyczącej K.M.. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy w W. będzie miał na uwadze poczynione spostrzeżenia oraz ograniczenie wynikające z treści art. 443 k.p.k. Jeśli uzna, że skazanemu należy wymierzyć karę poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, jednak nie w oparciu o przepis art. 37 b k.k., rozważy zastosowanie instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary. Gdyby zaś uznał, że brak jest ku temu podstaw, wymierzy karę zgodnie z unormowaniem przewidzianym w art. 37b k.k., które obliguje do wymierzenia kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, a tym samym wyklucza możliwość wymierzenia tylko jednej z tych kar z uwagi na ich ustawową nierozzerwalność.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.

as